



INTERVJU: OLLE THOLÉN & FILMKOLLEKTIVET CRAZY PICTURES

Spektakulärt HOLLYWOOD-DRAMA *från* NORRKRÖPING

Myten säger att Sverige är som mest sårbart när det är storhelg och många myndigheter håller stängt. Därför är det ingen slump att filmkollektivet Crazy Pictures långfilmsdebut utspelar sig på midsommarafton. Vi har pratat med gänget bakom bioaktuella thrillern *Den blomstertid nu kommer*.

AV THOMAS NILSSON FOTO: CRAZY PICTURES



Det börjar onekligen hända saker i svensk film.

De som vill göra film – och särskilt filmer utanför de konventionella mallarna – har tröttnat på att bara vänta. Nu drar man i allt större utsträckning igång egna projekt utan att först ha fått statligt filmstöd eller filmbranschens ”godkännande”. Och det är ingen brist på idéer, skaparglädje och ambitioner – fler och fler börjar på bred front bryta sig loss från och på verkligt allvar utmana det traditionella svenska genreberättandet.

Norrköpingsbaserade filmkollektivet Crazy Pictures långfilmsdebuterar den 20 juni. Då går deras thriller *Den blomstertid nu kommer* upp på de svenska biograferna.

Filmen beskriver i korthet ett Sverige som drabbas av en rad mystiska attacker. När larmet går tvingas Alex (**Christoffer Nordenrot**) tillbaka till byn där han växte upp. Mitt i det kaos som uppstår återser Alex sin ungdomskärlek Anna (**Lisa Henni**) och förenas också med sin far, som Alex har en strulig relation till, samtidigt som han måste hantera en rad egna problem – allt för att överleva den katastrof som håller på att lamslå landet.

Det är ingen tillfällighet att filmen utspelar sig under just midsommarhelgen...

– Nej, det finns ju en gammal myt som säger att Sverige är som mest sårbart när det är midsommarhelg. Många myndigheter håller stängt och folk ligger hemma och slöar. Det är kanske den helg på året när vi svenskar känner oss som allra lyckligast. Det är början på sommaren, fint väder (ibland i alla fall, haha) och vi har semester att se fram emot. Samtidigt blir vi ju väldigt sårbara när hela Sverige liksom sänker garden. Det är också den kontrasten som vi utgick från när vi skrev manuset, förklarar producenten **Olle Tholén**.

Crazy Pictures består förutom Olle Tholén

av ett gäng killar, alla i trettioårsåldern: **Albin Pettersson, Rasmus Råsmark, Hannes Krantz, Gustaf Spetz och Victor Danell**.

– Vi är gamla kompisar från gymnasietiden allihop och har sysslat med film sedan vi var barn. Det berättar Olle på telefon från Norrköping.

När grabbarna tagit studenten 2008 sammanstrålade man och bestämde sig för att satsa på det här med film på allvar.

– Vi drog igång ett produktionsbolag och beslöt oss helt enkelt för att vi skulle jobba med film på riktigt. Ambitionen var att göra ”maxad” film i Norrköping. Det har också varit vårt signum genom alla år, att göra sådant som sticker ut och som vi själva tycker om.

Sitt genombrott fick man 2010 med *Poesi* för fiskar, en uppmärksammas kortfilmserie på Youtube.

– Den sista filmen lade vi upp 2015. Serien fick en enorm genomslagskraft. Med över 16 miljoner träffar blev vi en av Sveriges största humorkanaler på Youtube under den tiden.

Framgångarna ledde också till att Crazy Pictures 2010 belönades med utmärkelsen Årets rookieföretag (av Östgöra Enskilda Bank) och Årets unga företag (av Företagarna i Norrköping).

Under 2010 följde man även det svenska herrlandslaget i handboll under ett halvår. Det resulterade i dokumentärserien *Drömmar om guld* som visades i tre delar på TV4 under handbolls-VM året därpå. På meritlistan finns även *En tavla hemlighet* (2012) – en teveserie i 10 delar för SVT. 2014 var Crazy Pictures också med och gjorde mellanaktsfilmen i en av Melodifes-

tivalens tävlingar. Idag producerar man även musikvideor och reklamfilm.

Jobbar ni som en grupp med bestämda roller eller växlar ni sinsemellan med olika arbetsuppgifter?

– Vi har en kreativ kärna, men vi är allihopa ganska insyltade i varandras roller. I gruppen har vi allt som krävs för att ta ett projekt från manus till en färdig film – manusförfattare, producent, ljud, foto, regi, klippning och specialeffekter. Vi utgår alltid från gruppen och pratar ihop oss om varje enskilt moment i produktionen. När vi kommer till inspelning har vi våra fasta roller – en agerar producent, en regisserar och så vidare. De rollerna förändras inte, trots att vi hela tiden diskuterar projektet i grupp. Det är tack vare den här kreativa kärnan som gör att vi hellre kallar oss ett filmkollektiv än ett produktionsbolag.

Det är också ett upplägg som fungerat mycket väl.

– Vi har känt oss fria att göra det vi vill göra, säger Olle.

– Och den känslan har också legat till grund för att vi har vågat göra en ganska annorlunda film. Tack vare att vi har pratat ihop oss som grupp vet alla exakt vad som gäller när vi väl filmar ute på plats. Som producent kan jag lättare hitta lösningar på problem som dyker upp för regissören eftersom jag varit så involverad även i den biten redan på planeringsstadiet.

Fördelen med att jobba så extremt tigt ihop är att alla vet vilka konsekvenserna blir av varje litet beslut.

– Det innebär också att vi kan utnyttja vår budget till max och har kunnat göra en film som kanske ser betydligt större och dyrare ut än den egentligen är.

När arbetet med *Den blomstertid nu kommer* drog igång växte också antalet medarbetare.

– Ett projekt börjar och slutar alltid med vårt lilla kollektiv. Men när vi spelade in hade vi ett 30-tal anställda som har jobbat dag och natt för att göra en så bra film som möjligt.

Ingen av de fem killarna i Crazy Pictures står framför kameran.

– Däremot har vi jobbat med samma skådespelare, **Christoffer Nordenrot** och **Magnus Sundberg**, vid flera olika tillfällen. De båda är också med i *Den blomstertid nu kommer*. Christoffer har dessutom varit med och skrivit manuset.

»En svensk film som handlar om Sverige under attack på midsommar ... Det låter bara konstigt och ologiskt.«





Hur mycket av specialeffekterna är CGI och i hur stor utsträckning har ni använt traditionella, praktiska effekter?

– Svårt att säga. Vi har extremt många datoranimerade effekter, men vi har också gjort väldigt många stunts och praktiska effekter på plats under inspelningen. Ambitionen har varit att göra så mycket som möjligt på plats och sedan använda CGI som ett komplement. Man kan inte lägga in allt vi ville ha med i efterhand med hjälp av CGI. Det hade blivit alldeles för dyrt. Här handlade det om att hitta en lösning på hur man kan göra ca 60 % på riktigt och på plats och 40 % som görs i datorerna.

Egen filmfabrik i Norrköping

Crazy Pictures har byggt upp en egen filmfabrik i Norrköping med en studio på 1 500 kvadrat, komplett med all modern teknisk utrustning som behövs för att göra film. "En tomteverkstad" som Olle beskriver den, belägen i industriområdet Butängen.

– Här kan vi låta fantasin flöda fritt. Vi kan göra allt från att bygga egna kulisser till att använda utrustning som kan få bilar att volta på äkta Hollywood-manér, berättar han.

En scen i Den blomstertid nu kommer krävde att en helikopter skulle krascha rakt in i Kvarsebo kyrka i Kolmården.

– Exteriörscenerna filmade vi vid den riktiga kyrkan. När helikoptern sedan skulle köra in i kyrkan filmade vi kraschen med en kopia av kyrkan i miniatyr som vi byggt upp i vår studio.

Man jobbar överhuvudtaget mycket med miniatyrer.

– Många av de mest spektakulära scenerna är gjorda med miniatyrer i vår studio, avslöjar Olle.

Merparten av CGI-effekterna har gjorts i Crazy Pictures egen filmfabrik.

– Resterande effekter har vi lagt ut på två andra, unga svenska bolag som vi har jobbat nära tillsammans med.

För att inte avslöja för mycket av det som händer i filmen vill Olle inte berätta så mycket om vilka de största actionscenerna är.

– Men flera scener utspelar sig på platser där man omöjligt kan göra det vi har gjort. Därför har vi filmat på andra ställen, men i efterbearbetningen fått det att se ut som om vi verkligen var där. Det finns en hel del maxade scener som innehåller både mycket folk och väldigt många specialeffekter.

Trots det understryker Olle att tanken aldrig har varit att göra en "vanlig" actionfilm med högt tempo och med en hjälte på språng som ska rädda världen.

– Vi har aldrig haft som mål att göra Die Hard

Gräsrotseffekten blev en dörröppnare

Planerna på att göra en långfilm väcktes redan 2010. Det fanns en idé som blev till ett manus, men det dröjde ytterligare fem år innan det fanns ett konkret projekt.

– Problemet har varit att vi har haft ganska svårt sälja in filmen. Folk har ryckt lite på axlarna och sagt: "En svensk film som handlar om Sverige under attack på midsommar ... Det låter bara konstigt och ologiskt".

De skeptiska kommentarerna till trots fortsatte Crazy Pictures att jobba för att förverkliga sina planer.

– Vi kände att det ändå fanns en publik därute, folk som skulle kunna tycka att vår berättelse var spännande och intressant. Men vi insåg samtidigt att vi var tvungna att göra något drastiskt för att visa vad vi kan och för att få bollen i rullning.

Resultatet blev att man spelade in en pilot med några av de skådespelare som man hade tänkt använda i filmen.

– Vi provade att filma som om vi skulle göra en trailer till den film som vi ville göra, fortsätter Olle.

Men inte heller pilotfilmen lyckades övertyga omvärlden.

– Folk förstod fortfarande inte vad vi ville berätta om.

Genombrottet kom när man lade ut projektet på Kickstarter. Då började det hända saker.

– Vi sökte 300 000 kronor och redan efter två dygn hade vi fått in de pengarna. I det stora hela räckte det förstås inte för att göra en film, men det blev ett viktigt kvitto för oss att det verkligen finns en publik som vill se den här filmen.

Tack vare framgångarna med Kickstarter hamnade Crazy Pictures i ett helt annat länge. Plötsligt insåg filmbranschen att det här var på allvar och nu var responsen annorlunda. Positiva kommentarer strömmade in och filmkollektivet fick med sig flera stora aktörer på tåget, bland annat SF Bio, filmfonder, ett par tevebolag och flera privata investerare. Och SF Studios som distributör.

Det blev lite av en ketchup-effekt ...

– Ja, men jag har full respekt för branschens tvekan. Det kryllar ju av folk med idéer som vill göra film. Men det är alltid svårt att veta vilken häst man ska satsa på, vilka projekt som verkligen kan bli av och gå hela vägen.

Budgeten för Den blomstertid nu kommer landade på drygt 18 miljoner kronor.

– Men hade du gett vårt manus till en producent utanför vårt kollektiv hade man nog redan på planeringsstadiet sagt: Tyvärr, den här typen av film är väldigt svår att göra i Sverige och det skulle kosta betydligt mer än 18 miljoner att få ihop. Vi hade verkligen oddsden emot oss på alla sätt.

Samtidigt var det också motståndet som sporrade Crazy Pictures.

– Det var en utmaning att göra en omöjlig film.

Vad var svårast under inspelningarna?

– Det svåraste var nog att det är en så pass komplex historia, att det händer väldigt mycket. Det gör att man måste gå "all in". Det går inte att göra en sådan här film halvhjärtat. Vi vill att åskådarna ska vara med hela tiden. Då måste vi också visa det som händer och gå in för det på fullt allvar.

»Det var en utmaning att göra en omöjlig film.«

Rent praktiskt avslöjar Olle att det betyder att man kraschat ett 20-tal bilar under inspelningarna – och att man använder fler specialeffekter än någon annan svensk film hittills gjort.

– Vi har gjort saker som man normalt sett inte gör i svensk film för att det är dumt och för att det kanske finns andra lösningar. Men för vår del var det viktigt att inte kompromissa. Vi bestämde oss helt enkelt för att göra precis som det står i manus.

Att gå sin egen väg innebar också att det ofta uppstod problem.

– Eftersom vi valde egna, lite speciella lösningar fanns det ingen som vi kunde fråga om råd. Nu fick vi lösa allt själva. Med facit i hand känns det otroligt kul att vara först med en sådan här film i Sverige, även om det var slitsamt många gånger. Det känns extra härligt att det är vi, ett gäng debutanter, som berättar den här typen av historia på svenska.



på svenska. Vår utmaning var att försöka väva ihop drama med mystik på ett lite annorlunda sätt och locka folk till att våga öppna sig för att uppleva något nytt.

Ljudet är en viktig pusselbit för att skapa rätt atmosfär i Den blomstertid nu kommer.

- Vi har haft två, tre personer som slitit i ungefär åtta månader med att ljuddesigna filmen på vårt kontor.

Olle och kollegan Victor Danell åkte sedan till norska Lillehammer för att mixa filmen.

- Vi jobbade under cirka tre veckor med **Tormod Ringnes**, samma ljuddesigner som mixade bland annat *Kontiki* (2012) och *Pirates of the Caribbean: Salazar's Revenge* (2017).

Anledningen till att de sökte sig till Norge var att man ser upp till norrmännens sätt att berätta historier.

- I Norge har man ett sätt att se på film som är både modigt och spännande. De är lite mer öppna för att våga prova något nytt och "konstigt".

Stort intresse ute i världen

Olle berättar att man även med en färdig film i bagaget haft ganska svårt att marknadsföra Den blomstertid nu kommer.

- Det är ingen typisk genrefilm. Det vi har gjort är ett slags dramathriller som utspelar sig i en katastrofmiljö. Från början lanserade vi projektet som en katastroffilm, men inför premiären har vi fokuserat mer på själva berättelsen och på dramat i historien. Katastrofen är närvarande, men det är absolut ingen klassisk katastroffilm.

Den första teasern till Den blomstertid nu kommer släpptes i januari och var bara några sekunder lång. Ändå fick den stor uppmärksamhet och sågs av hundratusen personer på bara några timmar. Några veckor senare var filmen också såld till över tio länder, bland annat till Tyskland, Österrike och Spanien.

- Responsen var fantastisk, vi var inte riktigt beredda på den, erkänner Olle.

- Intresset kanske beror på att filmen har ett uttryck som man inte känner igen från Sverige. Vi har fått enormt många kommentarer på trailern. Folk frågar oss hur vi har gjort för det känns verkligen inte som en vanlig svensk film. Många har sagt "Äntligen en svensk film som ser annorlunda ut". Men vi har inte medvetet satsat på att göra en speciell typ av film. Vi har bara gjort det



enda vi kan. Det här är vår stil, vår look och vårt sätt att berätta en historia.

Känner du att ni haft en fördel av att jobba lite utanför rampljuset? Att ni har kunnat ta er större friheter för att ni inte suttit i till exempel Stockholm?

- Rent generellt behöver det inte vara en fördel, men för oss har det nog varit det. Vi har aldrig haft någon som styrt oss. Just för att vi är ett litet kollektiv och jobbar i Norrköping har vi aldrig fått lära oss vad som är "rätt" eller "fel" i filmbranschen, skrattar Olle.

- Vi har bara gjort det vi har tyckt varit roligt.

Olle beskriver sig själv och sina kollegor i kollektivet som ett gäng "lantisar".

- Vi är alla födda och uppväxta på landet. På bondgårdar på vischan. När vi var små lekte vi med pinnar, nu leker vi med film. Det kan väl många gånger också göra att vi kanske inte känner att vi riktigt skulle passa in i mediasvängen i Stockholm. Vi trivs bättre med att göra vår egen grej lite vid sidan av härnere. Vi har inte medvetet valt att bli något slags rebeller, även om vårt varumärke kanske antyder det. Men vi har inte vänt Stockholm ryggen eller sökt något självvalt utanförskap. Det har bara blivit så att vi gör det enda vi kan där vi bor och känner oss hemma.

Enligt Olle är Norrköping en "up and coming" stad när det gäller film.

- Det börjar hända saker här och det har varit

enormt tillfredsställande att få vara först ut med att göra en långfilm på plats i stan. Norrköping är en ganska stor "liten" stad. Det är Sveriges tionde största stad, men ändå tillräckligt liten för att man ska kunna känna en "vi-känsla" som vi har uppskattat väldigt mycket. Folk har varit enormt entusiastiska och tyckt att det är kul att det händer någonting.

Vilka förväntningar har ni på filmens mottagande?

- Vi hoppas att publiken ska tycka att det är lite djävult gjort, att folk ska uppskatta att det kommer en sådan här slags film "underifrån". Lite från ingenstans och överraskar.

Krävs det att det blir en succé för att ni ska våga dra igång nya projekt?

-Nej. Visst vore det kul, men vi är nöjda med filmen. Vi har förverkligat vår dröm och gjort den film vi ville göra. Och vi kommer att köra på framöver, oavsett hur den tas emot.

Och utan att avslöja några detaljer berättar Olle att Crazy Pictures redan är på gång med nya filmplaner.

- Det enda som är säkert är att vi förmodligen aldrig någonsin kommer att göra en traditionell svensk film. Vi vill fortsätta utmana och göra film i periferin.

Det låter onekligen som om Trollhättan på allvar har fått konkurrens om epitetet "Sveriges Hollywood". ■

